

radionica

feministkinje/pacifistkinje/lezbejke/anarhistkinje

Na suncanoj terasi pored Dunava okupile su se skroz razlicite zene. To je bila poslednja radionica, ali zene nisu bile umorne, sem sto smo po obicaju jurle jedne druge po poljanama kako bi uopste pocene sa skoro satom zakasnjenja. Medjutim, verovatno zbog sunca, ili vetra sa reke, nekako se dogodilo, cudom, da snimljena kaseta sa radionice nije bila snimljena. Tek sest meseci kasnije, ovih dana, videle smo to jest cule, da je traka prazna! ah! Pojela maca. eto.

Na meni je da vam prenesem makar moje secanje. Znaci, ovo ce biti licna prica o radionici.

I za ovu radionicu kao i za ostale mogle bi ponoviti stari feministicki slogan:

'OVDE NEMA LIDERKI - ZVEZDE SU NA NEBU'

Po cemu je ovo bila nesto razlicita atmosfera. Pre svega ovde su mnoge zene govorile o sebi u politickim terminima. Ovo je bilo mesto na kome je svaka mogla da kaze ko je u svojoj srzi. Makar na kraju nismo mnogo pricale o ratu, vise smo se smejale i neke su se cudile. Medju nama je bilo radikalnih feministkinje, liberalnih feministkinja, religioznih pacifistkinja, feministickih pacifistkinja, trockistickih feministkinja, radiklanih lezbejki, potencijalnih lezbejki, neopredeljnih mladih zena, radikalnih anti-militaristkinja, feministickih pesnikinja, bivish anarhistkinja, bivsih anti-psihijatarki, bivsih heteroseksulki.... i mnogo toga. Tako smo cule jako puno licnih prica cija politicnost cesto ostaje drustveno nevidljiva.

Secam se da je Haya iz Izraela je pricala o tome kako je zapocela okupljanje lezbejske zajednice pre deset godina. Za sebe je rekla "Ja sam lezbejsko feministicka pacifistkinja". Ali, mnoge druge zene u mirovnom pokretu ne iskazuju svoje unutarnje lice, jer im druge pacifistkinje ne pokazuju dovoljno poverenja. Lezbejke su govorile o tome kako su stigmatizirane na poslu. Tri profesorke (iz Pensilvanije, Budimpeste i Beograda) govorile su o tome kako njihovi radikalno feministicki stavovi smetaju ostalim kolegama. Kako delovati prema feministickoj politici "privatno je javno" ako ce neke zene tim povodom biti izbacene sa posla?

Gabi iz Nemacke je ispricala jednu od svojih dilema. Ona je prosle godine organizovala kamion humanitarne pomoci za Zenicu u Bosni. Putovala je sa vozacem, i na jednoj od granica nisu hteli da je puste tako da je morala da razgovara sa vojnicima u nagovara ih da im daju propusnicu. Posle toga imala je mnogo problema sa feministkinjama u Nemackoj. Da li smemo razgovarati sa nasim neprijateljima/ubicama? Da li isti feministicki principi vaze u miru i u ratu? Kako razresiti pitanje cilja i metode? Ona je ipak na kraju stigla u Zenicu.